

I pozostanie w nas ta iskra tłąca,
Co nie pozwoli zabić naszych snów.
Pozostaniemy tutaj aż do końca,
By się uśmiechnąć i zjednoczyć się znów.

Jesteśmy tymi, którzy cienie tworzą,
Rozwiani po światach, złączeni za mgłą.
Obserwujemy cicho każdy koniec świata,
By tamtych ostrzec przed drogą złą.

Jeszcze raz wstańmy otwierając oczy.
Jeszcze raz wzejdźmy, by rozświecić mrok.
Jeszcze raz sprawdźmy kto do grobu kroczy,
By znowu powstać, gdy wróci nam wzrok.

Oni choć patrzą nie odnajdą nas nigdy,
I nie pomoże spryt, wiedza czy wzrok.
Lecz mogą pomóc ocalić się od krzywdy,
Gdy do istnienia skierują swój krok.

Kopiowanie tekstów, obrazów i wszelkiej twórczości użytkowników portalu bez ich zgody jest stanowczo zabronione. (Ustawa o prawie autorskim i prawach pokrewnych, Dz.U. 1994 nr 24 poz. 83 z dnia 4 lutego 1994r.).

zigfi, dodano 05.12.2017 15:40

Dokument został wygenerowany przez www.portal-pisarski.pl.